

Prvo poglavlje

FRANJEVAČKI SVJETOVNI RED

Članak 1

1. Svi su vjernici pozvani na svetost te imaju pravo, u zajedništvu s Crkvom, slijediti vlastiti duhovni put.¹
2. U Crkvi postoje mnoge duhovne obitelji s različitim karizmama. U te se obitelji ubraja Franjevačka obitelj koja, u različitim svojim ograncima, priznaje kao oca, nadahnitelja i uzor sv. Franju Asiškoga. (Prav. 2)
3. U Franjevačkoj obitelji od samih početaka Franjevački svjetovni red² ima svoje mjesto. On je uobličen u organsku cjelinu svih katoličkih bratstava kojih se članovi, potaknuti Duhom Svetim, zavjetovanjem obvezuju živjeti Evanđelje poput sv. Franje u svome svjetovnom staležu opslužujući Pravilo potvrđeno od Crkve.³ (Prav. 2)
4. Snagom pripadanja istoj duhovnoj obitelji Sveta je Stolica povjerila pastoralnu brigu i duhovnu asistenciju Franjevačkoga svjetovnog reda Prvome franjevačkome redu i Trećem samostanskom redu (TOR). To su „Ustanove“ kojima pripada „altius moderamen (više vodstvo)“ o kojemu govori kanon 303 Zakonika kanonskoga prava.⁴
5. Franjevački svjetovni red (FSR) jest u Crkvi javno udruženje.⁵ Raščlanjuje se u bratstva na različitim razinama: mjesnoj, područnoj, nacionalnoj i međunarodnoj. Ona imaju pravnu osobnost u Crkvi.

Članak 2

1. Poziv Franjevačkoga svjetovnog reda jest specifični poziv koji prožima život i apostolski rad svojih članova. Stoga mu ne mogu pripadati oni koji su trajnom obvezom vezani uz drugu redovničku obitelj ili uz neku Ustanovu posvećenoga života.
2. FSR je otvoren vjernicima svake vrsti. Njemu mogu pripadati:
  - laici (muškarci i žene);
  - svjetovni klerici (đakoni, svećenici i biskupi).

Članak 3

1. Svjetovnost jest karakteristika duhovnosti i apostolskoga života pripadnika FSR-a.
2. Njihova se svjetovnost, u pozivu i u apostolskome životu, ostvaruje u skladu s uvjetima pojedinog staleža:
  - za laike: njihovim doprinosom izgradnji Kraljevstva Božjega nazočnošću i aktivnošću u vremenitim strukturama;⁶
  - za svjetovne klerike: služenjem Božjemu narodu, kako je njima vlastito, u zajedništvu s biskupom i prezbiterijem.⁷I jedni se i drugi nadahnjuju evanđeoskim opredjeljenjem sv. Franje Asiškoga obvezujući se da će nastaviti njegovo poslanje zajedno s drugim pripadnicima Franjevačke obitelji.
3. Poziv FSR-a jest poziv živjeti Evanđelje u bratskome zajedništvu. U tu se svrhu članovi FSR-a ujedinjuju u crkvene zajednice koje se zovu bratstva.

Članak 4

1. FSR se upravlja općim crkvenim i vlastitim pravom: Pravilom, Konstitucijama, Obrednikom i posebnim statutima.
2. Pravilo utvrđuje narav, svrhu i duh FSR-a.
3. Konstitucije imaju za cilj: (*Prav. 3*)

- primijeniti Pravilo;
- konkretno naznačiti: uvjete za pripadanje FSR-u, njegovu upravu, organizaciju života bratstva i sjedište bratstva.⁸

Članak 5

1. Autentično tumačenje Pravila i Konstitucija pridržano je Svetoj Stolici. (*Prav. 3*)
2. Za praktično tumačenje Konstitucija u cilju usklađivanja primjene na različita [geografska] područja i na različite razine Reda nadležan je generalni kapitul FSR-a.
3. Za tumačenje posebnih točaka o kojima treba donijeti pravodobnu odluku nadležno je Predsjedništvo Međunarodnoga vijeća FSR-a (MVFSR). To tumačenje vrijedi do sljedećega generalnog kapitula.

Članak 6

1. Međunarodno bratstvo FSR-a ima vlastiti Statut odobren od generalnoga kapitula.
2. Nacionalna bratstva imaju vlastite statute koje odobrava Predsjedništvo MVFSR-a.
3. Područna i mjesna bratstva mogu imati vlastite statute koje odobrava vijeće više razine.

Članak 7

1. Dokida se sve što se protivi ovim Konstitucijama.

---

¹ Usp. [ZKP] kanone 210, 214; LG 40

² Zove se također "Franjevačko svjetovno bratstvo" ili "Franjevački treći red" (FTR). Usp. Pravilo, članak 2, bilješka 5.

Kanon 303 ZKP-a definira "Treće redove" ovako: *Društva čiji članovi, sudjelujući u svijetu u duhu neke redovničke ustanove, pod višim vodstvom iste ustanove žive apostolskim životom i teže prema kršćanskome savršenstvu, nazivaju se trećim redovima ili kakvim drugim odgovarajućim nazivom.*

³ Nakon Pravila, što su ih potvrdili pape Nikola IV. 1289. godine i Leon XIII. 1883. godine, sadašnje je Pravilo potvrdio papa Pavao VI., 24. lipnja 1978. godine.

⁴ Usp. Konstitucije FSR-a, članak 85,2. (Kad se citiraju Konstitucije bez drugih oznaka, citirano se mjesto odnosi na ove Konstitucije)

⁵ Usp. [ZKP] kanone 116; 301,3; 312; 313

⁶ Usp. [ZKP] kanon 225 i *Govor Ivana Pavla II. FSR-u*, 27. rujna 1982. godine, u: *L'Osservatore Romano*, 28. rujna 1982. godine

⁷ Usp. [ZKP] kanone 275 ss, i PO 12; 14; 15 ss.

⁸ Usp. [ZKP] kanon 304